

که به قوت خدا محروس هستید به ایمان برای نجاتی که مهیا شده است تا در ایام آخر ظاهر شود. اول پطرس ۵:

پطرس در این آیه با هدف امیدوار کردن مخاطبینش، سعی در اطمینان بخشیدن به آنان برای رسیدن به میراثشان دارد؛ همان میراث ناپژمورده و ابدی که در آیات قبل بیان کرده بود. این میراث چیزی نیست جز همان نجاتی که قرار است در روزهای آخر نمایان شود. او می‌گوید شما به قوت خداوند محروس هستید! این عبارت در زبان اصلی اصطلاحی نظامی است که برای محافظت کردن از کسی یا چیزی با قدرت نظامی استفاده می‌شود. پرسشی که در اینجا پیش می‌آید این است که خداوند در مقابل چه چیزی از آنها و همچنین از ما محافظت می‌کند؟ با توجه به شرایط مخاطبین پطرس، به سادگی می‌توان دریافت که منظور او، حفاظت خداوند در مقابل جفاها و سختی‌ها نیست! چرا که آنان در یکی از دشوارترین انواع جفاها به سر می‌بردند.

پطرس در ادامه همین آیه به روشنی اعلام می‌کند که خداوند ما را برای تجربه کردن نجاتی که در ایام آخر ظاهر می‌شود، حفاظت می‌کند. او به مخاطبینش می‌گوید هیچ یک از جفاهایی که تاکنون تجربه کرده‌اید و هیچ یک از مشکلاتی که در آینده برایتان رخ خواهد داد شما را از رسیدن به میراث بی‌فسادتان باز نخواهد داشت. همگی آنها ممکن بود که شخصاً این سختی‌ها، جفاها و مصیبت‌ها را تجربه کرده باشند و یا در شرایطی به سر می‌بردند که احتمال داشت به خداوند، وعده‌هایش، فراهم کردنش، حفاظت کردنش و بسیاری چیزهای دیگر شک کرده باشند ولی پطرس به آنان اطمینان می‌دهد که هیچ چیزی نمی‌تواند آنان را از تجربه کردن نجاتی که خداوند وعده داده است باز دارد. به قول پولس رسول در رومیان فصل ۸، نه مرگ، نه حیات، نه فرشتگان، نه رؤسا، نه قدرت‌ها، نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده و نه بلندی و نه پستی و هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد.

ابزاری که خدا برای حفاظت کردن از ما استفاده می‌کند ایمان است. ایمان! ایمان چیست که چنین قدرتی دارد؟ ایمان چگونه می‌تواند از ما در مقابل تمام این دنیا و هر چه در آن است محافظت کند؟ ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته و برهان چیزهای نادیده است (عبرانیان ۱۱: ۱). اگر ایمان نداشته باشیم که شهروندان آسمان هستیم، اگر ایمان نداشته باشیم که روزی از تمامی این رنج‌ها، سختی‌ها، مشکلات، ناعادالتی‌ها و... نجات می‌یابیم و در خانه پدر آسمانیان که مسیح برایمان فراهم ساخته است ساکن می‌شویم، اگر ایمان نداشته باشیم که روزی خداوند را رو

در رو خواهیم دید و برای ابدیت در حضور نوازشگر او و در آرامش حقیقی ساکن خواهیم شد، چگونه می‌توانیم به این زندگی دشوار که هر لحظه آن آستن مشکلات کوچک و بزرگ است ادامه دهیم و شاد باشیم؟ تنها چیزی که ما را در این دنیای وانفسا که به خاطر گناه انسان فاسد شده است به جلو می‌راند، ایمان به وعده‌های کوچک و بزرگی است که خداوند به ما داده است؛ وعده‌هایی که حقیقی هستند ولی چون دیده نمی‌شوند باید با ایمان پذیرفته شوند.

ایمان همان سپری است که از ما در مقابل تیرهای آتشین دشمنان که همان شیطان است محافظت می‌کند (افسیان ۶: ۱۶). این تیرها همیشه به شکل جفا به سمت ما پرتاب نمی‌شوند. هر چیزی که ما را از امید به خدا و تکیه به او منحرف سازد، تیر شیطان است. شاید برای شخص ثروت فراوان، آسایش و رفاه دنیوی... تیر شریر باشد. شاید شخصی با مذهبی شدن و عمل‌گرایی مورد اصابت تیر شیطان قرار گیرد. چیزی که باید با حساسیت زیاد مراقب آن بود قلبان یا به عبارت دیگر نیتها، افکار و استدلالهایی است که برای انجام دادن یا ندادن کاری و یا گرفتن یا نگرفتن تصمیمی ما را هدایت می‌کنند. عیسای مسیح هشدار داده است که باید مراقب آنچه در دلمان می‌گذرد باشیم (به متی ۱۵: ۱-۲۰ نگاه کنید).

همه ما باید در خلوت خود و در حضور خداوند با فروتنی قلبان را کنکاش کنیم تا متوجه شویم کدام قسمت سپر ایمانمان ضعیف شده و یا آسیب دیده است تا بتوانیم آن را با قدرت کلام خدا ترمیم کرده و آماده نبرد در جنگی شویم که با جسم و خون نیست بلکه با ریاستها، قدرتها و فوجهای روحانی است و تمام روز جریان دارد.

ای پدر آسمانی! تو تنها پناه ما هستی، مددکاری که در تنگی‌ها فوراً یافت می‌شوی! از تو سپاسگزاریم که در این دنیا تنها و بی‌پناه و بی‌امید نیستیم. تو در دل سختی‌ها و ناملایمات همراهان هستی و از ما محافظت می‌کنی. لطفاً کمکمان کن تا ضعفهایمان را ببینیم و به حضور تو بیاوریم تا تو آنها را تبدیل به نقاط قوت کنی و در آنها جلالت را نمایان سازی. لطفاً چشمانمان را باز کن تا حمله‌های شیطان را شناسایی کنیم و با سپر ایمان در مقابلشان بایستیم. در نام یگانه فرزندت عیسای مسیح، آمین!

